

forbedring af Hovedgaardsmarkerne, hvilket har bevæget Finansministeriet til at forlange hans Forpagtning, som et billigt Vederlag for den Capital af circa 12,000 Rbd., som han har sat paa Hovedgaarden, vil Magelaget blive kostbart; thi man maa naturligtviis give et meget større Areal af mindre godt behandlede og mindre vel gjødede Jorder, for at faae et Areal af de grundforbedrede og rensede Hovmarker overdragne til Stutteriet. Imidlertid skal jeg, forudsat, at jeg beholder Administrationen af disse Gjenstande, naturligtviis lade mig det være magtpaaliggende at see det fremsatte Forslag iværksat, naar det fremsættes saa bestemt, at Stutteriets Jorder bør arronderes og gives en passende Størrelse, alt i Henhold til de locale Forhold. — Hvad angaaer Udtalelsen om det Dusselige i at tilveiebringe en Hingst af ublandet frederiksborgsk Race, da har det ogsaa været erkjendt af Regjeringen som noget høist Dusseligt, og man har været bestemt paa at gjøre sig den bedste Flid, for, om muligt, i Sverrig at erholde en saadan Hingst. Efter hvad jeg erindrer fra Sagens Foredrag i Statsraadet, yttrede imidlertid min høitagtede Formand dengang, at Udsigterne til at faae en virkelig reen, god Hingst af ublandet frederiksborgsk Race dog just ikke ere store. — Hvad angaaer det hvide Spænd, som man deels vil have noget udvidet og deels vil have anvendt ogsaa til Landstutteriet, da er jeg ikke saghyndig, og veed ikke, om virkelig dette Spænd har andet Fortrin end sin Skjønhed, om disse hvidsfødte Heste, der ere erhvervede til Prydselse, virkelig have saadanne intensive Fortrin, at de ogsaa med Hensyn til Udholdenhed og Arbeidsdygtighed staae høit. Derom har jeg, som sagt, ikke nogen Kundskab. Jeg erindrer, at det er blevet yttret af min høitagtede Formand, rimeligtviis støttet paa de locale Embeds-

mænds Formening, at denne Race just ikke var i Besiddelse af disse Egenstaber. — Med Vædringsforslaget til § 20 har jeg Intet at bemærke.

Thalbitzer: Med Hensyn til, hvad den høitagtede Indenrigsminister har yttret om de hvidsfødte Heste, skal jeg tillade mig at erklære, at i den Egn, hvor jeg boer, have vi flere Individuer af dem, og vi have fundet dem ganske overordentligt vel stiftede baade til Kjøre-, Rides og Arbeidsbrug. Jeg veed meget godt, at man har havt den Tanke om disse hvidsfødte Heste, at de ere svage; man har kaldet dem Kakerlaker, fordi de have røde Dine; men Veterinairkyndige have godtgjort, at de ikke ere svage. De have en Regnbuehinde i Diet, som har et brunligt Skær; men netop dette gjør, at de ikke saa let, som andre Heste ellers saa ofte, faae Solkuller, men kunne see lige imod Solen. De have ogsaa andre Fortrin; den hvide Løb foranlediger, at de ikke blive hede; man kan arbejde og kjøre med dem i den stærkeste Hede, de sveide næsten aldrig; og der er ogsaa den store Fordeel ved disse Heste, at de kunne trodse en meget stærk Lysning, hvorimod vi have mangfoldige Individuer af forskellige andre Hesteracer, som lide af Solstik, men det har Erfaringen viist, at disse hvidsfødte Heste næsten aldrig lide af. Jeg har nylig havt Leilighed til at læse en Afhandling af en berømt Veterinairkyndig, Erik Wiborg — jeg troer, den er skreven i Begyndelsen af dette Aarhundrede —, hvor han netop udhæver denne Races fortrinlige Egenstaber, og udtaler, at, hvor disse hvidsfødte Heste have været opstaldede trindt omkring i Landet, har ingen Race virket saaledes som denne paa at forædle Hesteracerne. Det ligger ogsaa for endeel deri, at disse hvidsfødte Heste ere de, som ere holdte meest rene.